Νιγριτίας φαίνεται ὅτι ἦλθον μακρόθεν ὡς πορθηταί, καθὼς καὶ οἱ Κάφροι.

Ἡ τοιαύτη τῶν ἀγρίων τούτων φυλῶν παλίρροια δὲν εἶχεν ἔτι ἀρχὴν ὅτε οἱ Ὁλλανδοὶ κατέπλευσαν εἰς τὸ Εὐέλπι ἀκρωτήριον. Οἱ σπανίζοντες καὶ ἀδύνατοι λαοὶ Χοττεντόται, Βοσινάναι, Βοσγεσμάνοι κλπ. δὲν ὡμοίαζον κατ' οὐδὲν μὲ τοὺς εὐμόρφους καὶ πελωρίους Αἰθίοπας τοὺς ὕστερον ἐπελθόντας. Οἱ δὲ ἀποικήτες Εὐρωπαῖοι ἐπολιτεύθησαν τοσοῦτον εἰρηνικῶς καὶ φρονίμως, ὥστε καὶ τὰς γαίας τῶν αὐτοχθόνων ἠγόρασαν καὶ μόλις δὶς συνεπλάκησαν πρὸς αὐτοὺς ἐν διαστήματι 160 ἐτῶν· ἐν ᾧ οἱ Ἄγγλοι ἐντὸς 45 μόνον, δηλ. ἀπὸ τοῦ 1806 ὅτε ἐκυρίευσαν ὑπόπτον τὴν ἀποικίαν συγκειμένην ἐξ 80 χιλιάδων, τῶν ὁποίων οἱ ἡμίσεις ἦσαν Εὐρωπαῖοι, ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς ἑπτάκις.

Οἱ Ὁλλανδοὶ διέφερον σχεδὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀποίκων· ἐπειδὴ δὲν ἀπέβησαν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὡς τυχοδιῶκται, καθὼς ἄλλοι εἰς τὴν Περουβίαν καὶ τὸ Μεξικὸν, οὔτε ὡς πορθηταί, καθὼς οἱ Ἄγγλοι καὶ Πορτογάλλοι εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, οὔτε τέλος ὡς κατάδικοι, οἱ ὁποῖοι πρὸς ποινὴν ἐξορίζονται εἰς τὴν Νέαν Ὁλλανδίαν· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ἔτυχον προσωχθισμένοι ἀπὸ τὴν ματαιότητα καὶ κενοδοξίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας, οἱ δὲ φεύγοντες τὴν τυραννίαν ὑπῆγον νὰ ἀναπνεύσωσιν ἐλευθέρως εἰς τὴν ἔρημον, πολλοὶ δὲ καὶ ὡς διαμαρτυρόμενοι ἐδραπέτευσαν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν καὶ Ὁλλανδίαν, ἢ εἰς ἐπαρχίας τινὰς τοῦ Ῥήνου, ἄλλοι δὲ ἦσαν Λουθηρανοὶ μακρυνόμενοι τῆς Αὐστρίας, ἢ Καλβινισταὶ μεταναστεύσαντες ἀπὸ τὴν Γαλλίαν κτλ.

Ἐκ τούτων δὲ πάντων συχνοί, ὡς οἱ Γάλλοι, ὁρμώμενοι ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων οἰκογενειῶν τῆς πατρίδος των, ἐλησμόνησαν τὴν ἐθνικήν των γλῶσσαν, καὶ ἴσως κατὰ τοῦτο ἐὲν ἐλυποῦντο. Διὰ τί τῷ ὄντι νὰ διατηρήσωσι διανοητικόν τινα σύνδεσμον μὲ τὴν Εὐρώπην, ἥτις τοὺς ἠνώχλει, τοὺς ἐκακούχει, τοὺς ἐβασάνιζε μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς συνειδήσεως, ὥστε δὲν ἠδύναντο παντελῶς οὔτε τὰς θρησκευτικὰς των τελετὰς νὰ ἱερουργήσωσι εἰς τὰ ὑπόγεια ἄνευ κινδύνων καὶ φόβων; Ὀπαδοὶ αἱρεσιαρχῶν ἀναλαβόντων ὡς ἱερὰν ἀποστολὴν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς χριστιανωσύνης εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἁπλότητα, ἐνησμενίζοντο βεβαίως διάγοντες ἤδη ἥσυχον καὶ πατριαρχικὸν βίον, ἡ δὲ μελέτη τῆς ἱερᾶς γραφῆς καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς περιπλανήσεως τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν ἔρημον ἐθώπευε τὴν φαντασίαν των διὰ μυστηριώδους τινος ἀναλογίας τῶν περιστάσεων. Τοιοῦτοι πήμερον ὑπάρχουσιν, εὐαγγελικὴν δηλ. ἀλλ' ὅλως ἰδιότροπον ὁσιότητα ἐπαγγελλόμενοι, οἱ Μάρμωνες εἰς τὰ μεθόρια τῶν ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Ἀποζῶντες διὰ τῆς γεωργίας, ἀπηλλαγμένοι δὲ καὶ ὡς ἐκ τῶν ἠθῶν καὶ ὡς ἐκ τῆς προαιρέσεως πάσης διαφορᾶς καὶ συγκρούσεως προσγινομένων ἐκ τῆς πολιτικῆς, ἢ τῆς ἀναμίξεως συγκλύδων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων διαφόρων περιπλοκῶν, εἶχον νόμους ὀλίγους καὶ ἀρελεῖς, ἀλλ' αὐτάρκεις εἰς τὰς χρείας των· Ἡ χώρα διῃρημένη εἰς ἐπαρχίας ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ ἐπάρχων, τοὺς ὁποίους ἐβοήθουν τρεῖς πάρεδροι διὰ τὰ οἰκονομικὰ τὰ δικαστικὰ, καὶ τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα· ἡ ὑπηρεσία ἐγίνετο ἄμισθος· μόνος ὁ ἔπαρχος ἐλάμβανε μισθὸν, οἱ δὲ βοηθοί του ἀντεμείβοντο δι' ἀτελείας (ἀσυδοσίας). Ἅμα συνέβαινέ τις βιαιοπραγία, ὁ ἔπαρχος παραλομβάνων τινὰς τῶν πολιτῶν ἐπορεύετο νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν Αἰθιόπων τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀφαιρεθέντος πράγματος, ἢ ἀποζημίωσιν ἀναλογον. Ὁ τρόπος οὗτος ἀπεδείχθη καὶ σύντομος καὶ ἀποτελεσματικὸς διὰ τὴν ἔλλειψιν χρονοτριβῆς καὶ διατυπώσεων ματαίων. Ἔπειτα καὶ οἱ ἄποικοι ἐξεπλήρουν εὐχαρίστως τὸ πατριωτικὸν χρέος τοῦτο· διότι ἐξησκημένοι εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων ἐκ παιδικῆς σχεδὸν ἡλικίας, ἱππεύοντες δὲ διὰ παντὸς καὶ ἀντέχοντες εἰς τὰς κακουχίας διὰ τῶν κυνηγετικῶν γυμνασίων ἀπετέλουν εὐκίνητον πάντοτε στράτευμα, ὁποῖον ἐχρησίμευεν εἰς τοιοῦτον μάλιστα ἀποικιακὸν πόλεμον. Ὁ Ἄγγλος λοχαγὸς Ἀλέξανδρος ἐπαινῶν τῶν Ὁλλανδῶν τούτων τὰ τοιαῦτα πλεονεκτήματα ὡς αὐτόπτης λέγει, ὅτι ὑψηλοὶ τὸ ἀνάστημα καὶ ῥωμαλαῖοι πάντες σχεδὸν τὴν κρᾶσιν ὡς ἀναπνέοντες τὸν καθαρώτατον ἀέρα, ὕπαιθροι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ μὲ κρέας προβάτου τρεφόμενοι, ὁσάκις ὡρμῶντο εἰς ἐκστρατείαν τινὰ παρελάμβανον δύο ἵππους, τὸν μὲν ἐπιβαίνοντες ὡς κέλητα, τὸν δὲ παρήορον σύροντες ἐπιφορτισμένον μὲ ἀναγκαίαν τινὰ ἀποσκευὴν συγκειμένην ἐκ τινων ἐνδυμάτων μιᾶς μηλωτῆς, εἴτε σισύρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὡς δάπιδος ἐκοιμῶντο, καὶ ποσότητά τινα ξηροῦ κρέατος. Πολλοὶ δὲ, καθὼς οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται παρὰ τῶν Εἱλώτων, παρηκολουθοῦντο καὶ ὑπό τινος Χοττεντότου, ὅστις ἀντὶ παντὸς ἄλλου φορέματος ἔχων τὴν κεφαλὴν τυλιγμένην μὲ ῥινόμακτρον, ἐφαίνετο ὡς αὐτόχρημα πίθηκος καθήμενος ἐπὶ τρίτου ἵππου. Ὁ δὲ τοιοῦτος ὑπασπιστὴς ἐκράτει κατὰ τὴν πορείαν τὸ ὅπλον τοῦ κυρίου, προσφέρων αὐτὸ ὁσάκις ἤθελε νὰ φονεύσῃ αἴγαγρόν τινα, ἢ Κάφρον. Συνειθισμένοι εἰς τὴν ὁπλασκίαν οἱ ἐθελόμαχοι οὗτοι ἄποικοι πυροβολοῦσιν εὐστοχώτατα καὶ εἰς μακροτάτας ἀποστάσεις· ἐὰν δὲ εἶχον τὴν αὐτὴν ἕξιν καὶ εἰς τὴν ξιφομαχίαν, ἀπέβαινον βεβαίως οἱ ἐπιφοβώτατοι τῷ ὄντι πολεμισταί.

Ἂν καὶ δὲν πιστεύωμεν τὰ περὶ τῶν κατοίκων τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου βουκολικὰ ποιήματα καὶ εἰδύλλια τοῦ Ὠκεανοπλεύστου Δεβαλιὰν, ἔχομεν ὅμως καὶ πολλοὺς ἄλλους ἀξιοπίστους μάρτυρας περιηγητὰς, ἢ ναύτας, οἱ ὁποῖοι ἐκβασθέντες εἰς τὰς ἐπικινδύνους ταύτας ἀκτὰς ὑπὸ τρικυμίας καὶ ξεναγηθέντες παρὰ τῶν κατοίκων συνέζησαν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶδον πόσον ὁ λαὸς οὗτος εὐημέρει, ἀπολαύων πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἀγροίκου βίου, καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν θρησκευτικῶν φρονημάτων, μακρὰν δὲ τοῦ γηραιοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον οὗτ' ἐνθυμεῖτο πλέον. Κατ' ἀρχὰς μόνον, τὸ δόγμα τῶν Καθολικῶν ἦτο ἀποκεκηρυγμένον παρὰ τοῦ Ὁλλανδικοῦ νόμου· ἀλλ' ὕστερον ἡ ἀνεξιθρησκεία ἐπεκράτησε, καὶ ὅτε ἀπεβιβάσθην εἰς τὴν χώραν τῆς ἀποικίας ταύτης, τὸ Ἀκρωτήριον ἦτε καθέδρα ἐπισκόπου, ὁ περικαλλέστατος ναὸς ἀνεγερ-